

ность да въздвигать гласа си и да бранять народны-ты интересы, да распространять свѣтлинѣ по народа и да подпомагать добро-то а зло-то да искоренявать. Заради това у просвѣщены-ты народы днесь откакъ гы имать съ хыляды, нѣ и повече-то отъ тѣхъ вѣстницы ся издавать и по три пѣти на день. А у насъ какъ е? — Не можтъ по нѣкогажъ и въ три недѣли да ся издадѣтъ единъ-пѣтъ! А отъ что това? — Само отъ наше-то скѣперничество! На сегашно врѣмя вѣстници-ти сѣ мѣрило за просвѣщеніе-то на единъ дръжявѣ, на единъ народъ. Отъ число-то на вѣстницы-ты ся гледа днесь до колко една дръжява или единъ народъ е узрѣялъ въ занаяты-ты, рѣкодѣлія-та, замледѣліе-то и трѣговиѣ-тѣ. Спорядъ това нека да видимъ, какъ стоимъ въ сравненіе съ другы-ты народы въ това отношеніе: у Руссы-ты дохожда на 136 душъ единъ вѣстникъ, у Френцы-ты на 28, у Нѣмцы-ты 24 душъ, у Ингелизы-ты на 15, у Американцы-ты (Съединены-ты Дръжявы) на 3 души а у насъ Българы-ты на 50.000 и словомъ на педесеть хыляды душъ! Единъ листъ отъ вѣстникъ, па и той ся не чете. Видѣте си сега, Българе, умъ-тъ, та си кройте за домъ-тъ! — Еднажъ въ пѣтуваніе-то си случихъ ся на едно мѣсто, гдѣ-то прѣзъ ноцъ-тѣ бѣ дошла поща-та, та заранъ-тѣ, прѣди да трыгнѣ, отивамъ на кафене-то за да попрѣбродѣ вѣстника да видѣ каквы новины ни е донесълъ. Тукъ намѣрихъ двама богаты скѣперницы, на които ся свидѣло да заплащять за по единъ листъ да имъ доходи у дома, нѣ още въ тъмно дошли и тѣмъ въ кафене-то само заради вѣстника. Азъ гы заварихъ, че бѣхъ го прѣгледали на-двѣ на-три, па бѣхъ ся пустили да прѣсмѣтатъ на хора-та печалъ-тѣ. Отъ тѣхъ единый видѣ ся, че бѣ прѣсмѣталъ печалъ-тѣ на книжары-ты, за что-то послѣдня-та рѣчь на приказкѣ-тѣ му бѣ: „напечята хылядо Буквары, по грошъ, хылядо грошѣ“, а другой му отговори: „така зеръ, както и вѣстникарь-тъ, ако продава въ годинѣ-тѣ хылядо вѣстника, то сѣ хылядо лиры! На това азъ имъ рѣкохъ: о пріятели! не бойте ся, книжаре-тѣ ако спечелятъ нѣкожъ парѣ, тѣ нѣма да ѣ турять въ санджѣ за сермінѣ, нѣ ѣ давать за да издадѣтъ по-новѣ нѣкожъ книгѣ пакъ за васъ; а така сѣще и вѣстникаре-тѣ съ печалъ-тѣ нѣма да правять сарае въ Цариградъ, нѣ щѣтъ начинѣ да издавать вѣстницы-ты си по два-пѣти и по-три-пѣти въ недѣлѣ-тѣ все съ по-новы